

Mesells per sempre?

«Els responsables del govern de Madrid riuen quan surten a la televisió a anunciar que ens castiguen perquè ens resistim a deixar de ser com són. I nosaltres què podem fer?»

Com era d'esperar, el Tribunal Constitucional va tombar la setmana passada la resolució sobre la desconexió entre Catalunya i l'estat espanyol, aprovada el dia 9 de novembre pel Parlament de Catalunya. Cap sorpresa. Gairebé simultàniament el ministre d'Hisenda, senyor Montoro, un dia abans de l'inici de la campanya electoral espanyola anuncia que, finalment, el govern de la Generalitat rebrà, de cop, els 3.034 milions d'euros que li corresponen del fons de liquiditat autonòmica (FLA). L'estat havia dit, fins al dia abans, que fraccionaria en 10 pagaments el FLA i que no els faria efectius fins que el govern de Catalunya complís els requeriments extraordinaris que l'estat els imposava com a mesura de càstig per les intencions manifestades de treballar per arribar a ser un estat independent.

Ara, a les portes d'unes noves eleccions per determinar qui ha de governar l'estat espanyol i vist el panorama que es presenta jo em pregunto i convido els qui llegeixin aquest article a preguntar-se, els catalans hem de continuar mesells per sempre?. Vull dir treballant, pagant impostos, exercint sempre la solidaritat i formant part d'un estat que no només no reconeix l'aportació de Catalunya sinó que manté un sistema fiscal discriminatori en contra dels nostres interessos, un sistema caducat, que l'estat està obligat a canviar des de fa dos anys per llei, que no compleix i aquí no passa res. Més de dos milions de catalans ja hem entès que aquesta situació és irresistible, que ens aboca a la misèria i per això votem per fugir d'aquesta situació, però i els qui volen continuar suportant aquesta situació, què els mou a fer-ho?

Entenc totes les raons emocionals que poden portar un ciutadà de Catalunya a sentir-se espanyol o més espanyol que català i, naturalment les respecto, però el que ja no entenc és com es pot arribar a assumir que, pel fet de viure en un determinat territori s'hagin de patir segons quines discriminacions a perpetuïtat. Els ciutadans de Catalunya paguem els impostos suficients per poder tenir uns serveis de qualitat i per poder exercir la solidaritat amb aquells que més ho necessiten. I és terriblement injust que se'ns tracti com uns indigents que no podem arribar a finals de mes i que hem d'anar a parar la mà del FLA. És indignant i fos el que fos el nostre vot, els set milions i mig de catalans hauríem de fer sentir una sola veu per dir que ja n'hi ha prou!.

L'asfíxia econòmica que fa anys que patim està deteriorant la nostra societat del benestar i la dels nostres fills, obliga els joves a marxar per buscar-se la vida fora del nostre país i afebleix la nostra potència econòmica i la societat del coneixement. Qui investigarà sense recursos?. Ara estem orgullosos dels catalans que són pioners en recerca biomèdica, per exemple, però amb aquesta asfíxia econòmica premeditada i perllongada totes les nostres institucions en pateixen i en patiran les conseqüències. Els responsables del govern de Madrid riuen quan surten a la televisió a anunciar que ens castiguen perquè ens resistim a deixar de ser com són. I nosaltres què podem fer?

Resistir i avançar i, anar pensant qui representarà millor els nostres interessos al govern de Madrid fins al nostre adéu definitiu. La llàstima és que, una vegada més, aquesta campanya electoral, tan a l'americana, amb aquesta nova modalitat de fer anar els líders polítics (només els qui interessin al poder establert) a les teles a asseure's al sofà al costat d'aquells que es volen fer passar per periodistes i que, de fet, treballen perquè els ciutadans es quedin amb la part més intrascendent del polític i continuïn sense veure-hi més enllà del nas. Menys badar davant de la tele, més informació seriosa, més reflexió i a votar d'acord amb els nostres interessos,